

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenšani ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld. za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakove velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od betiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištevno, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami.

Dunaj 17. avgusta. „Pol. Corr.“ trdi, da pomeni odstop srbskih ministrov Stevča-Mihajlovič udeležanje Srbije pri vojni, ker ta dva sta bila zoper vojno.

Bukurešt 17. avg. General Gurko je sem prišel. On potuje v Peterburg, da prevzame komando nad gardami.

Carigrad 16. avgusta. Rusi še vedno prepravljajo čez most, ki so ga pri Pirgosu blizu Ruščuka naredili, vojsko in artilerijo.

Telegram iz Vidina poroča: Turške baterije so streljale na rusk parobrod in ga tako poškodovale, da je bil boja nezmožen.

V Adrianopolji so Turki obesili 30 Bulgarov.

Aleksandrija 16. avg. Od tod gre vedno več Grkov kot prostovoljcev v Grčijo, da se bodo udeležili vojne proti Turkom.

Sarajevo 17. avg. V bitvi pri Ključu sta pala italijanska novinarja dopisnika Berini in Conti, ki sta hrabro vojskovala se z vstaši vred proti Turkom.

Vojska.

Za nas vse Slavjane in tudi za vso drugo Evropo nij zdaj nič tako važnega, tako presrečujočega v politiki, kakor vojska naših bratov Rusov za osvobojenje slovanskih bratov. Zatorej naj se nihče ne čudi, če mi dan na dan največjo in prvo pozornost svojo in svojih slovanskih bralcev v prvej vrsti le na to obračamo in trdno upanje gojimo, da bode končno zmagala pravična stvar rusko-slavjanska.

Velikanske vrste ruskih vojsk se vale proti jugu na bojišče. Čez železni most pri Barboših je šlo te dni 10 do 12.000 mož. Krüdenerjev kor, ki je šel čez most pri

Sistovi, šteje najmenj 30.000 mož, tako, da ima zdaj, pomnožen z Rumuni pod polkovnikom Angheliescu najmanj 100.000 mož. Turška armada, ki mu stoji nasproti, je vsaj za 20.000 mož slabša. Razen tega je središnja armada pod poveljnikom carjeviča, kakih 80.000 mož velika, v ozko dotiko stopila s Krüdenerjevim korom. Glavni stan ruskega vrhovnega poveljnika je bil uže 6. t. m. v Bjeli. Njegova armada obstoječa iz 11. in 12. kora, gre nasproti Mehmed-Aliju, ki ima svoje središče v Osman-Bazaru, svoje desno krilo pri Razgradu, levo krilo pa blizu Trnova.

Ruske in turške armade si stojijo dakle nasproti, da bidejo odločilno bitko.

Ravno tako važno, kot vedno dopolnjevanje in pomnoženje vojne moči je tudi to, da rusko vojno vodstvo uvidja napake in jih hoče popraviti.

Tudi ruski narod in častnikarstvo dela, kar je velicega naroda vredno; ne s puhlimi tožbami, nekoristnimi sumničenji in denunciacijami, nego s pravim lekom hoté ozdraviti zlo.

In dunajskeje vladne „Abendpost“ se piše iz Peterburga: „Nepričakovane neudače, še bolj pa pomanjkanje uradnih poročil iz Bulgarije vzbujajo narod. Vsi naši časniki obsojajo naš nacin vojevanja. Naši hrabri vojaki so vrlo napredovali, a za njimi nij bilo pomoči. Posedeni kraji so se mogli torej zopet sovražniku prepustiti. Nadejamo se, da bodo krvavi nauki obrodili dober sad.“

Ker je tako, je smešno ono upanje in uže skoro tri tedne staro prorokovanje, da bodo Turki strli rusko moč. Ti so imeli dovolj dosti časa, svojo „zmago“ pri Plevni porabiti. Ker je dozdej nijso, ne bodo je ni odsej. Manjka jim moči. Rusija ima pa še neizcrpljive vire. Zato smemo z mirom čakati in

zato ne smemo verovati veliko onim vsakdanjim telegramom sovražnih listov, ki iz vsake male praske prvih straž delajo tja v en dan turške zmage.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. avgusta.

Hrvatski tabor v Cirkvenici, katerega je naš telegram omenjal, važen je zlasti zaradi tega, ker nam kaže, da se Hrvatje opirajo na Slavjanstvo, torej so na istem stališču, kakor mi. Po tem tacem bode enkrat zjedinjenje Slovencev z njimi lahko in gotovo.

V **Sisku** je jutri 19. avgusta tabor za izrečenje simpatij Rusom in okupacijo Bosne. Naj naši rojaki, dobivši ta list v roke, v imenu Slovencev telegrafirajo Siščanom.

Magjarski „Naplo“ hoče, naj se zdaj pokaže tolikokrat slavljena energija ministra Tisze zoper — Hrvate! — Tudi drugi magjarski listi kličejo žveplo z neba na Hrvate, ker nijso in nehte za Turke navduševati se.

Vnanje države.

Grška vlada je poslala svojim poslanikom, ki so na tujih dvorih, spomenico, v kateri kaže velike nevarnosti, katere grškemu narodu ta trenotek bolj kot kedaj preté. Spomenica je protest proti čerkeskim zverstvom mej grškim prebivalstvom pod Turčijo. Zato je Grška prisiljena vzdržati se na — vojnem stanu.

Francoske republike predsednik MacMahon je odgovoril deputacijam okrožnega svetovalestva in predsedniku trgovske zbornice iz Evreux: Ljudstvo hoče stalnost, zato je on rajši izvolil neizogibno ali minljivo krizo, nego ponižanje po pretiranih terjatvah jedne ali dveh zbornic. Kupčija bo bolj precej, ko se ustanovi vlada, ki bode, ne da bi se morala vedno zoper napade braniti, vso pozornost obrnila do pravih interesov dežele.

Listek.

Popotna pisma.

IV.

V Višnjej gori.

„Bog daj norcem pamet!“

Nar. pregovor.

Višnjane so (izvenšani malo številce poštenjakov, katerim cela dežela hvalo vé) volili z nemškutarsko stranko. Ker v Višnjej gori prej še nikoli nijsem bil, namenil sem se bil torej precej iz Postojne vrniti se na Dolenjsko, da vidim to slavno nemško mesto „priklenenega polža“. Poročal bi vam bil uže zadnjo nedeljo o vspelu svojega potovanja, ali vtis, ki mi ga je naredil ženijalni poslanec in nemški govornik, advokat Postonjski dr. Müde, je bil tako silen in prevladan, da poslednji teden nijsem mogel nikamor več potovati. Še le ta teden sem v Ljubljani pred

Slonom pogodil se s fijakerjem, da me je peljal za dva ranjška na Gresúplje do Koščaka po dolenjskeje cesti.

Naslonjen v mehak kôl, sem premišljal doli mimo Lávrice, čez svetokrižki klanec in čez Šmarje, kako bom Višnjane okolo sebe zbral in jim pridigo naredil, zakaj so izdali domovino, zakaj nijso z domačini volili, ampak z nemškutarji. Dejal jim bodem s svojim nekdanjim profesorjem Pogorelcem: Višnjane, ali ste uže slišali povest o Tobiji Švalbe? — In oni bodo gotovo rekli, ker nijso pod Pogorelcem na ljubljanskeje gimnaziji študirali: Nijsmo slišali. In jaz jim počem: Torej čujte. Tobija Švalbe je bil poreden dečko; učitelj ga je vprašal: Kdo je svet ustvaril? Tobija Švalbe je molčal. Kdo je svet ustvaril? vpraša učitelj ostro v drugo in tretje, in glejte, Tobija Švalbe je jokaje odgovoril: „jaz sem ga, ali nič več ga ne bom,“ — „ich hab's gethan, ich werd' es aber nicht

mehr thun.“ Tako, kakor Tobija Švalbe, ne-poboljšljivi ste tudi vi, Višnjane. Uže nekaj časa ste zaporedom celej deželi skazo delali, dasiravno po nemški še očenaša ne znate in bi vas lahko prodal Švabom za pastirje, kdor bi hotel, vendar nečete biti Kranjci ali Slovenci, kar ste po rojstvu in domu, ampak štu-lite se uztrezati onim, ki tuj jezik bolj spoštujejo, kakor naš domači. Poglejte, vsak rod, vsako ljudstvo Nemec, Lah, Hrvat, Oger spoštuje svoje pleme, svoj narod, svoj jezik, svojo domovino. Ali nij sramota za našo deželo, da se dobodo taki, katerim je tuje ljubši, kakor domače, kateri glasujejo in vlečejo rajši z nemškutarji, nego s kranjskimi Slovenci! Ne bodite šalobarde, Višnjane, zjokajte se nad svojim grehom, s katerim ste svojo domovino razžalili in recite z mojim Tobijem Švalbe: „Mi smo krivo storili, ali nič več ne bomo tako storili.“ Kajti resnično, resnično vam povem, Višnjane moji, da ravno tako malo, ka-

Dopisi.

Izpod Ziljake na Gorenjskem 17. avgusta [Izv. dop.] Denes na večer je probudil strel možnarjev Kamnogoričane, kateri po težkem delu navadno rano poiščejo svoja trda ležišča, iz prvega spanja. Obhajal se je predvečer rojstnega dneva Nj. Vel. Franca Josipa I. Mej strelom se je zažigal umetalni ogenj. Tudi v nedeljo se bo obhajala v cerkvi slavnost na čast rojstnega dne. Ker je uže to druga slavnost, moram še omeniti prve, ki se je vršila pri postavljanju zastave, katero sta podarila dva gospoda M. in E. iz Ljubljane in se je postavila na skalnati kip „Vidovec“, katerega se še umrli naš rojak g. dr. L. Toman v svojih poezijah spominja in je iz te skale najlepši razgled po vsej gorenjski strani. — Na zastavi je naslikan kranjski grb in jako lepo vihra iz od narave postavljene tvrdnjave. Tudi ta čas so gromeli možnarji in doneli navdušeni živio klici proti bližnji Radovljici!

Iz Velikih Lašč 14. avg. [Izv. dop.] Naj začnem pri onem možu Tomku, tam nekod z Rašice, ki je za časa volitev v Kočevje „naprej“ tekel, da bi narodnjaki ne vedeli, da gre — nemčurje volit. Bog mu grehe odpusti, si mislim, pred je bil „kmet“, ki je „turškovi sok“ klepal, a sedaj je „gaspud“ pa „pečenke“ obira (?) tako, seveda!

In krški Tine ga blagoslovlja in ves njegov rod bo — poznán od domovine! Pa kaj se hoče, on je „moral!“

Da Tine nij na svojega laškega adjutanta pozabil, to je istina, — da bi ga vrág! Ko bi tega „ljublanskega“ butlja tu ne bilo, bi se naše nemčurske duše proketo slabo vodile, tako pa se kar na pamet nauče ali nabutajo, „und dann geht es los“, naj bo kmet ali be-rač. Kar vedo in znajo — čenčajo, pa kdo jih posluša, kakov pijanec k večjemu. In kar še sami ne morejo, pa še kakovega „skribo“ na pomoč potegnejo.

Letina se bode i tukaj dokaj dobro obnesla, posebno pšenica je lepa.

Iz Šoštanja 15. avgusta. [Izv. dop.] Prošlo nedeljo nas je sè svojim visokim pohodom počastil Nj. ekselencija gosp. namestnik Štajerske, baron Kübeck, da bi želje in pritožbe ljudstva osobno zaslišal. Dan popred se nam je ta pohod naznanil. Na obeh vhodih trga postavila sta se slavoloka, kajti vedelo se nij, od katere strani imamo visokega gosta pričakovati. Trg je bil sè zasta-

vami okinčan. Nedeljo popoldne točno o 1/2 4. uri, kakor se nam je javilo, naznanja nam strel možnarjev, da se gosp. drž. namestnik bliža. Na trgu se je zbralo mnogo občinstva iz okolice, ker je bila ravno nedelja in tako se je sprejem z obćim pozdravom vršil. Brž po prihodu se jamejo avdijencije v sledečem redu:

Predstavi se deputacija trga zahvaljujoč se za tukaj ustanovljeno telegrafsko postajo in cimentirni urad, proseč pa za blagovoljno dovoljenje ločitve občine, namreč trga od okolice; dalje, da bi pri volitvi deželnega poslanca za mesta in trge naš trg smel tukaj sam voliti, kakor se to pri volitvi v drž. zbor godi, in ne, da bi se morali v Slovenj gradec k volitvi voziti, kar toliko nepotrebnih stroškov prizadeva.

Potem se predstavijo uradniki sodnije in davkarije, potem duhovniki. — Za temi pride okrajni zastop, kateri mej raznimi točkami posebno povdarja željo za stavljenje tukaj uže projektirane železnice z ozirom na potrebo tiste. — Sedaj pridejo na vrsto vsi občinski zastopi celega okraja, kateri pa svoje željo pismeno v obliki promemorijske izročé, ki sledeče točke vzdržuje: 1. odpravljenje okrajnih zastopov; — 2. odpravljenje še bolj nepotrebnih okrajnih šolskih svetov, kateri toliko denarja stanejo, pa vpliva nemajo; 3. naj bi se, da, ker smo od okraj. glavarstva jako oddaljeni, političen komisar tukaj nastanovil; 4. obćinam naj se naložene dolžnosti po §. 24 obć. reda, s tem polajšajo, da se jim pravica podeli, da smejo v posebnih slučajih z ozirom na policijske razmere in javno varnost žandarmerijo naravnost v vsego pozvati; 5. pri šolah na deželi naj bi ne bili otroci primorani do 13. ali celo 14. leta šolo obiskati, marveč samo do 12. in naj bi dež. šolski svet v tem smislu kolikor mogoče polajšanja dovolil; 6. stavljenje novih šolskih poslopij naj bi se za nekoliko časa odložilo, da si kmet od zadnjih slabih letin malo opomore in se denarne razmere zboljšajo; 7. obćinam naj bi se zopet pravica podelila, da bi smele pri ženitvah ugovarjati in dovoljenja davati, da se obćna beda kolikor toliko omeji; 8. sedaj tako zelo napredujočemu razkosavanju zemljišč naj bi se v okom prišlo.

Gosp. drž. namestnik povdarja, da so se nekatere teh točk tudi iz drugih krajev Štajerske objavile, pa da se ne da vse tako

naglo odpraviti, ker še nij dovolj dozorelo; sicer pa obljubi, kolikor mogoče, našim željam ustreči ali vsaj s polajšanjem kjerkoli moči pripomoči. — Sedaj se predstavi še krajni šolski svet, ter tudi prosi, da bi se stavljenje šole v našej občini za nekoliko let odložilo. — Končno se sprejemajo še privatne avdijencije.

Okolo pete ure se gosp. drž. namestnik zopet odpelje, in streljanje ga je po potu proti Velenji spremljalo. Nam pa je ostala nada na vslišanje naših prošenj in izpolnjenje naših želja.

Pri tej priliki smo tudi imeli privikrät čast videti novega vodjo okrajnega glavarstva gosp. Rupnika, ter upamo, da se nam kmalu kot okr. glavar potrdi in pozdravljamo oni srečni slučaj, ki nam je nepriljubljeno osobo odpravil, namesto nje pa tako prijaznega moža v naše krilo pripeljal.

Iz Ljutomera 13. avgusta [Izv. dopis.] V našem trgu smo imeli 9. avgusta tako živahen in prijeten večer, kakor uže dolgo ne. Iz okolice in iz drugih bližnjih okrajev pripeljalo se je dosto gostov h koncertu, katerega znesek je bil namenjen za reveže iz Ljutomerskega in zgornje Radgonskega okraja, kojim je toča skoro vse pridelke pokončala. Tudi vsi odločnejši Ljutomerčani so se udeležili tega koncerta. Dvorane v gostilni pri g. Schrammlu so bile tako polne, da nij bilo še prostora za vse došle goste. Po koncertu so si morali še nekateri gosti drugih gostilnic poiskati, ker nij bilo pri omenjenem gostilničarji dovolj prostora.

Posebno hvale vredno je od gospodov: Fridriha Taxa, tukajšnega komisarja in Barona Ernsta Seckendorfa, stotnika v pokoju in posestnika, katerima je prišlo na misel, da sta tak blag namen koncert aranžirala, akopram sta oba tujca. Dosta truda ju je stalo, a vendar sta vse storila, kar je bilo v njih moči, da sta privabila mnogo poslušalcev ter napravila okusen koncert. Dobil se je še precej lep znesek za poškodovane reveže. V drugej vrsti se moramo zahvaliti sodelavcem pri koncertu. Posebno gospa Koflerjeva, rojena baronica Dienersberg, je svojo umetnost pokazala, kar je od nje občinstvo tudi pričakovalo. Od nje nij bilo drugega pričakovati, nego kaj izvrstnega, kajti ona se je uže od mladosti v takih vednostih urila.

Tudi g. Schwarzu, rodóm Čehu, tukajšnjemu lekarničarju in posestniku, njegovej gospe in gospodični Wesjakovej, tukajšnje ek-

kor nij trebalo porednemu nemškemu šolarčku Tobiji Švalbe zatrjevati, da on drugič ne bode sveta ustvaril, isto tako tudi vi, sloveči možje višnjanski ne boste nikdar naše kranjske dežele nemške naredili, da niti sebe ne boste ponemčili, če še trikrat zaporedom nemčursko glasujete in če pravimate takó učene ljudi mej soboj, kakor je vaš kadet baron Beno Taufreder, ali „Tosler“ in pa še večji vaš umetnik, kruljevi Nande, ki rudeče mala cerkvene stolpe in dela sv. Florijane na vaše zide.

„Na Gresúpljem smo,“ prestriže mi razmislek moje višnjejske pridige fjakar in jaz odložim z voza svoje telo, plačam voznika in grem v krčmo hrvaško vino pit ter za družega voznika vprašat, ki bi me dalje peljal, do slavnega polžarskega mesta. Kmalu se dobi en kmet, ki je imel sicer brinjev bič, raztrgan komolec, bolhov koc na vozu in tako suhega konja, da sem malo premišljal, ali bom

smel cigaro kaditi za njim ali ne. Pa ker sem hotel še tist dan v Višnjeji gori biti, skobacal sem korajžno in udan v vse na sumnjivi in nikakor mehki slamnati sedež; kmet-ski oča, moj voznik, je eno stegno čudno vzdignivši cénčnil tako moško zraven mene, kakor kak dvorjan ponositeje ne stopa v svojo ekvipažo, in šinila sva po cesti.

Da bi kmeta zgovornega storil, dal sem mu viržinijo-cigaro, katere se je dedec tako oveselil, kakor jaz trebanjske volilne zmage. Potem sem hvalil njegovo konjsko suhorébro, češ, da še precej dobro teče in kmalu sem moža imel mehkega in zaupljivega. Ker sem se tudi prepričal, da o zadnjih volitvah prilično dosti vé in umé, povem mu, predno sva pod hrib prišla, kam grem in kakov namen imam. Kmet mi pa odgovori:

„Gaspud! Taku jim pavém, de na buado neč apravi. Tu je an čúden rud u të Višje góre. Un' lejt' sa bli glih taku valili za tiste

nemškutarje, al' kaku se jim že pravi. Pa jih je biv ránek Maček, Buh mù daj dobro, saj sa ga gaspud mardè paznal', dva sina je imù v šulah, ad'n je polej cajtenge izdajav, drtigi je pa žunír, ali ka-li. Nu, Maček, t'lja dole v Dejden dol' je biv damà, an sin je še zdaj na grúnte, in prav priden je, je biv v sejmu na Réabre tem Višjanom v priča vseh ljudij pavedal, de jih je nar več tacih, ki anga puštaba ne paznajo, ki v farovž huodija mlejka prósit, potlej pa za Nemce glasújeja. Tačas, k' sa se bal', obejtali sa, da nikdar več ne buada za Nemce glas'vali, pa glejte, lejtès sa spjet.“

Ko sva na hrib Stehán privozila, kazal mi je voznik dva skupaj stoječa hribca in dejal: „Tukaj so stala vešala (mož je rekel „gavge“) višnjanske. Pa so enkrat Žuženberci imeli nekega obsojenca in so prosili, da bi ga smeli na višnjejskih gavгах obesiti. „Ne,“ rekli so Višnjani, gavge so samo za nas in za naše otroke.“

speditorici srčno hvalo za ta vesel večer izre-
kujemo. Vrli Ormuški narodnjaki so obžalo-
vali, da se nij nič slovenskega predstavljalo.
Slava jim!

Pri koncertu je sviral domači „orches-
ter“ pod vodstvom g. Črnka; v kratkem času
je mlade moči tako izuril, da uže koncertujejo.
Ko so se v Schrammelovej gostilni prostori
nekoliko izpraznili in ohladili, začelo se je
plesati ter se je nadaljevalo do ranega dne.

Domače stvari.

— (Cesarjev rojstveni dan) obhajal
se je v stolni cerkvi s slovesno sv. mašo, ki
jo je imel g. škof. Za vojaštvo je bila sv.
maša javno v „zvezdi“, kjer je bilo vojaštvo
v paradi in vse polno gledajočega in vojaško
godbo poslušajočega naroda. Tudi je šla
predvčeranjem zvečer in včeraj zjutraj vo-
jaška godba po mestu, na gradu pa so spro-
žili 68 strelav iz novih kanonov.

— (Likvidacijski odbor banke
„Slovenije“) skliče 12. septembra izreden
občen zbor svojih delničarjev, da jim bode
razodel stanje bankino.

— (Volitev državnega poslanca
na Koroškem.) V nemških časnikih čitamo,
da so Nemci na Koroškem postavili v celov-
ško-velikovskem okraji dr. Edlman na, pred-
sednika kmetijske družbe, za kandidata No-
benega poročila pa nemamo, ali so se Sloven-
ci poskusili kaj geniti ali ne.

— (Pred volitvami na Štajer-
skem) piše „Slov. Gosp.“ mej drugim: „Nove
volitve se bližajo in treba je, da se ž njimi
začnemo zopet ukvarjati. Zlasti kmetijski ljudje
bi morali sedaj dobro vedeti, pri čem da so
in kaj jim je terjati od prihodnjih kandidatov,
kedar se jim bodo prišli v poslance ponujati.
Zastran volitev odloči največ volilni red, t. j.
postava, po kateri se voli in ki tudi število
poslancev posameznim volilcem odmerja. V tej
važnej reči je sedaj s številkami dokazano,
da se je kmetiskim ljudem premalo,
mestnim i. t. d. pa preveč poslancev
odmerilo, če se namreč ozir vzeme na število
kmetiskih in mestnih prebivalcev in na svoto
njihovih davkov.“

— (Ljubljanska bolnica za
otroke.) Od ljubljanskega magistrata smo
prejeli sledeči poziv, s prošnjo, da ga nati-
snemo: Od z najvišjim sklepom ukazane, in
ravno vršeče se državne dobrodelne loterije

za civilne namene, katere srečka velja 2 gld.
50 kr., se po razmerji njenega dohodka ima
tudi ljubljanske bolnici za otroke en del na-
kloniti. Večkrat izkazana dobrotljivost ljub-
ljanskega prebivalstva ima torej poseben po-
vod, da se te loterije prav živo udeleži.

— („Tagblatt“) glasilo Dežmanovo
in Kalteneggerjevo ete. slavi ditirambično „za-
sluge“ gospoda Kalteneggerja. — Tudi mi,
narodna stranka, bi mogli glose delati, zlasti
pa zdaj po volitvah, ali tiskovna svoboda
nam jezik in pero veže. Mislamo si pa pač
svoje. In prišel bode čas, ko bomo mogli go-
voriti to, kar vemo.

— (G. Josip Nollu) znani bivši re-
gisser slovenskega gledališča in potem I. ba-
riton opere v Zagrebu je pel v gledališči
„Teatro della Scala“, ki ima prostora
za 4000 oseb, ki je 75 korakov globoko in
45 široko, za skušnjo v navzočnosti direktorja,
Cortija njegovega in maestra Gialdinija in
mnogih drugih kapacitet. Dopel je popolnem
njegov krasen glas in ponujalo se mu je en-
gagement z 1800 lir za 5 mesecev v Florenco,
a sprejel nij te ponudbe. Se lepša pak je
ponudba: Na 3 leta prvi bariton v „Teatro
della Scala“ samo 4 mesece v letu; od
meseca decembra do marca z gažo 4000 lir
za prvo, 6000 za drugo in 8000 za tretje leto.

— (Čitalnica ljubljanska) napravi
na vrtu gostilničnem prihodnjo nedeljo zvečer
svojim udom veselico s petjem in godbo c. k.
vojaške kapele. Programi se družbenikom poš-
ljejo na dom. Začetek godbe ob 7. uri. Zače-
tek pevskega programa ob 8. uri zvečer.

— (Kranjska čitalnica) napravi v
novih svojih prostorih v nedeljo 19. avgusta
besedo v čast rojstnega dneva presvitljega ce-
sarja Franca Jožefa. Program je: 1. Nedved.
Op. 8. „Lovska“, moški zbor. 2. Govor. 3.
Beriot. Op. 120 „Lirična fantazija“ za gosli
in glasovir. 4. Nedved. „Moja rožica“, čve-
terospev. 5. Mozart. Koncertna igra v D za
gosli in glasovir. 6. Heidrich. „Pri oknu sva
molče slonela“, čveterospev. 7. Beethoven. Op.
55. „Simfonija v Es“ za glasovir. 8. Nedved.
Op. 8. „Moj dom“, zbor. 9. Ples. Začetek ob
8. uri zvečer. Vstopnina za gospode 70. kr.,
gospo in gospice proste. K tej besedi naj-
uljudneje vabi Odbor.

— (Čitalnica v Tolminu) napravi v
nedeljo, 19. avgusta Besedo, pri kateri bode
sodeloval „Slavec“.

Na Peščenjaku tik nad Višnjo goro se
nama konj suhorebro na dveh nogah zbosi,
tako, da ga je mož moral dati prekovati, jaz
pa sem v malej krčmi vino pil in mislil, ali
bi se po tem tacem kaj pomudil v Višnjeji
gori, ali bi mi kazalo precej dalje na Novo-
mesto voziti se. Ker se je mej tem storila
noč, nij bilo v celem Višnjeji gori ob 10. uri
zvečer uže nobene lučice več. To me je raz-
jezilo.

Tema, tema, v glavah in po ulicah tvojih,
stara, a žalostna Višnja gora.

In vzel sem rudeč svinčnik in na cerkveni
zid, (odpusti mi višenjski mežnar) sem kori-
giral in moderniziral Preširnovu puščico:

„Višnjani, kam ste svojga polža djali
Z glasovi vred Hočev arju prodali,
da bode lezel šest let dolgo na višino slave
večinovanja nemškutarske večine v kranjskem
zboru, potem pa padel s strmca na tla in si
za vselej ubil hišo, vzdihujoč po svoje: „naglost
nij nikoli pridna.“

In ko sem tako gledal po starem trgu
višenjskem, stopila mi je v temoti pred
motne oči duša onega slovečega kozla, kate-
rega so bili višenjski modri purgarji sklenili
po senci pretepsti, ker je bil na zadnje noge
črez plot spél se in poželjivo v zelnik pogle-
dal. Tam v družem kotu sem zopet zagledal
v temi tisti veliki ubiti mestni loncec, ki so
ga bili Višnjanje v Ribnico poslali zakrpat, a
so ga od zvitih Ribničanov nazaj dobili, češ,
kakor hlače, tako se mora tudi loncec prej
preobrniti, predno se krpa, vsled česar Višnjanje
še dan denašnji ne vedo, kako bi naredili, da
bi se ta mestni loncec obrnil, kakor se srajca
ali hlače obrnejo.

Zdajci sem se tudi domislil, da sem en-
krat v „Laibacher Ztg.“ bral, kako se je v
Višnjeji gori po Bregarju kradlo. Strah me
obide, skočim na voz in hajd naprej proti No-
vemu mestu.

— (Družba sv. Mohora) prične raz-
pošiljatev knjig prihodnji teden po vrsti kakor
je v „Koledarju“ naznanjeno. Število družni-
kov se je nekoliko skrčilo posebno po deka-
nijah, kjer je bila slaba letina in je toča po-
bila. Družnikov je 25.863. Dohodkov je bilo
28.249 gld. 9 kr., stroškov pa 28.586 gld.
54 kr., torej ostane dolga 337 gld. 45 kr. —
Knjige obsegajo 78 tiskanih pol. Matici je
prirastlo 221 gold.

— (Nova slovenska knjiga) je iz-
šla ravnokar v J. M. Pajkovej tiskarni v Ma-
riboru: „Marjetica“, izviren roman. Spisal in
založil Anton Koder. — Kadar jo bomo uteg-
nili prebrati, hočemo več o njej izpregovoriti,
denes jo le priporočamo. Kodrovo ime je
uže znano.

— (Požar.) Iz Semiča 14. avg. se piše:
Včeraj popoldne so na Kalu v naši fari po-
goreli trije gospodarji. Zgorelo jim je razun
enega poda vse stanje, vsa mrva; dva sta si
otela letos pridelano žito. Zavarovan nij bil
nobeden, zažgali so baje otroci z žvepljenkami.

— (Velik ogenj) je bil, kakor se od
sv. Lenarta pri Veliki nedelji „Gosp.“ piše,
29. julija v Oslušovcih. Pogoreli so posest-
niki Vida Korpar, Matija Kovačec in Anton
Dolinšek. Užgal ga je 4letni sin Korparjev;
otrok je našel na tleh par žveplenk, jih po-
bral, užgal in v šope za hramom zložene po-
tisnol. Ogenj zgrabi streho in v pol uri so
bili vsi trije posestniki v enem ognju. Nesreča
je velika. Zgorelo je 10 poslopij, vse ravno
spravljeno zrnje, seno, vsa obleka, zabela in
pohištvo. Korparju tudi 3leten žrebec, 2leten
bik, 1 tele in 7 prascev. Posestnikov nobeden
in sploh le malo ljudi je bilo doma; vse je
bilo pri vinogradih gledat, kako grozdje lepo
raste. Ogenj je torej v nemar razsajal. Tudi
brizgalnica iz Ormuža je prepozno došla. —
Škode je 10.000 gold. Edini Kovačec je bil
zavarovan za 150 gold. pri — banki Slove-
niji. Ljudje, pazite na žveplenke in na otroke.

— (Škedenj in žitnica pogorela)
je grofu Wurmbrandu v Gornji Radgoni; škode
je 12.000 gold. Nasprotni veter je ogenj od
bližnjih poslopij odvrnil.

— (Nova c. kr. okrajna sodnika)
sta namesčena: g. dr. Lulek pri sv. Lenartu
v slovenskih gorica in dr. Eminger v Gor-
njem gradu, prvi je rojen Slovenec, drugi slo-
venščino dobro ume.

— (Slomšekov spomenik) v stolnej
cerkvi v Mariboru je postavljen; treba je še
samo Slomšekove podobe iz kararskega mar-
morja, katero bo g. Zajc v Ljubljani do no-
vega leta izdelal.

— (Zaprli) so mežnarja nemške cerkve
v Celji 10. t. m., ker ga sumijo, da je ta-
tovom ukradeno blago skrival. Misli se, da
je dva težka srebrna pasa, ki sta se pri njem
našla, kupil od tatù Rozmana, ki je v Celji
zaprt. Ta dva pasa sta bila pred dalj časom
nekemu kmetu v Kranjšici ukradena in sta
okolo 200 gld. vredna. Mežnar se zove Simon
Jelovšek; tudi njegovo soprogo je sodnija
zaprla.

— (Tolovajsk umor) se je zgodil v
noči od sobote do nedelje na veliki cesti pri
Hočah zunaj Maribora. Nekdo je J. Bernata,
iz Jablan pri Cirkovicah — ubil in mu vzel
8 gold.

— (Utonil.) Piše se nam: Iz stare Vesi
pri Ljutomeru je nek kmečk sin v Muri vto-
nil, ko je konje kopal in pral.

— (Hrvatje o Slovencih.) Hrvat-ski „Obzor“ v uvodnem članku: „Našoj slo-venskoj braći u Ljubljani zabranje žalibože pučki tabor, koji je imao iznieti misli i želje slovenskoga naroda o iztočnom pitanju. U prizivu pravedno opažaju njihovi prvaci, da se u monarkiji politička sloboda dvojim laktom mjeri, pošto se zabranjuje s onu strani Litave i Sutle, što je s ovu stranu u svu šir dopu-šteno. Zato ipak sva monarkija i sva Europa znade, da Slovenci isto tako, kano svi slavenski narodi monarkije žele propast Turske i u toj propasti niti vide niti žele štetu monarkiji, nego dapače njezino oja-čavanje zapremom zemalja turskih koji prirod-nim načinom spadaju pod sferu njezina upliva i njezine moći. U programu tabora ljubljanskoga stojaše okupacija Bosne i Hercegovine, nekoi tabori češki istu su želju zaključili.

Razne vesti.

* (Očem morilec.) Iz Novega mesta na Vagi se poroča 8. avgusta: V bližnjem vasi Čete je denes o poludne nek kmet svojega pasinka zavratno umoril. Ko si je ta namreč od težkega dela odpočival in na travi ležal z obrazom proti zemlji obrnen, udari ga očem se sekiro po glavi tako silno, da so se mož-jani kar po travi zlili. Udariti je moral morilec se strašno silo, kajti ljudje, ki so blizu zraven bili, nijso čuli nobenega glasu umorje-nega. Morilec so precej zgrabili. On pravi, da ga je fant okradel in da ga je zato ubil; a resnica je to, ker bi mož po smrti žene ne podedoval njenega premoženja, ampak njen sin.

* (Hude sanje.) Na Dunaji se je oni teden nekemu hlapcu sanjalo, da ga je na-padel ropar. Stanoval je v drugem nadstropji poleg svoje gospode, a sanje ga tako prestra-šijo, da v spanji teče k oknu in skoči na dvo-rišče. Reče si je zlomil desno stegno. Ta dogodek nas spominja na onega dunajskega policaja, ki je leta 1860 v sanjah snel puško s klina in svojega tovariša tako ustrelil v prsi, da je precej mrtev obležal.

* (Ušel) je poštni sekretar Viljem Gross-fuss iz Inovrazlava, 30 let star, 9. t. m., ter vzel soboj s poštnega urada pismo s 4000 markami, 3 pruske bankovce po 1000 mark in dva po 500 mark. Kdor ga vjame, dobo 300 mark plačila.

* (Burno življenje.) V Parizu je umrl te dni neki Karl Ungberg, rojen Šved. V mla-dosti je bil v spremstvu kralja Bernadota, pozneje tajni svetovalec kralja Karla Ivana, potem tajnik kralja Oskarja, guverner v Stok-holmu, komtur največjih švedskih ordnov. Iz neznanih vzrokov je šel na Francosko, izgubil vse premoženje in umrl kot — vratar.

* (Zverina v človeške podobi.) V Pampeluni na Španjskem je zdaj pravda, ki kaže, kako zverska in divja človeška na-tura lahko postane. Zatoženec je nekdanji kabecila Don Esquize Llorente. Na svojej duši ima 14 umorov in nešteto drugih zlo-činov. Obsodba nij še znana.

* (Zdravilo za lepoto.) Pa je bila tam na Nemškem neki ena dekle, ki je bila uže 28 let stara. Kar nikogar nij bilo po-njo, mlada nij bila več posebno; cvenka nikjer nič, in kar je bilo še najhujše, manjkalo ji je — lepote. Bala se je torej, da se bode morala posušiti kot „stara devica“. Pa pride neka ženska iz mesta k njej, in jej dá tako kore-nino, ki žensko lepo naredi, predno pretečó ene kvatre. Cel čas je nosila 28 letna zaka-noželjna dekle korenino na životu, nosila jo, da je prišel uže osmi ščip, pa le nij bilo no-benih hlač v hišo. Mati njena dobo od nje korenino in jo pokaže nekemu zdravniku. Ta pa jej pove, da je od — regrata; žena gre takoj k sodnji in zatoči goljufico, zdaj pa sedi zaradi — regratove korenine.

* (Nesreča na morji.) 15. julija se je polomila ladija Eton, 70 milj višje od Val-paraiza. Na njej je bilo 160 osob, do 18.

julija jih je 43 prišlo na kopno, 20 se jih je rešilo na neko skalo. Angleška ladija „Ame-tist“ jih je šla rešiti, pa zaradi hudih valov nij mogla do skale. Veliko jih je lakote po-ginilo, drugi pa so iz obupnosti poskakali v morje. Samo tri se je moglo rešiti. Vsega skup je baje poginilo 100 ljudi.

* (Nek Anglež) je stavil z drugim v Liverpoolu za 50.000 funtov sterlingov, da bode v šestih letih storil sledeče potovanje: Ko stopi na Francoskem na kopno, šel bode preko Francoskega, Nemškega, severne Ru-sije, Sibirije, Kine, od tam preko Indije, Per-zije in južne Rusije v Carigrad, potem pa skozi Grško in Italijo na Francosko. Šel je uže 1. julija t. l. na pot, in vrniti se mora 1. julija 1883, če ga poprej kak Turek kje ne pohrusta.

Poslano.

Gospod Alois Fidelis Remšmid iz Gradca je po-daril tukajšnej šoli lep znesek 26 gld. 70 kr. Za ta velikodušni dar mu izreka najtoplejšo hvalo

Franc Skerlec,
načelnik kraj. šolskega sveta pri Sv. Tomažu
blizu Velike Nedelje.

Tuji.

17. avgusta:

Evropa: Bar. Magdeburg iz Gradca. — Lipolt iz Idrije. — pl. Aichelburg iz Celovca.

Pri Slonu: Dolenc iz Kranja. — Brodjavin iz Zagreba. — Pinschof iz Dunaja. — Wastel iz Gradca. — Herborn iz Trsta. — Hirsch iz Dunaja. — Koder iz Idrije.

Pri Malléit: Jeklin iz Dunaja. — Rother iz Knitelfelda. — Trinkl iz Dunaja. — Pip iz Sapijone. Katz, Bosov iz Dunaja.

Pri Zamerci: Jung iz Dunaja.

Tržne cene

v Ljubljani 18. avgusta t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 10 kr.; — rež 5 gld. 85 kr.; — ječmen 4 gld. 55 kr.; — oves 3 gld. — 09 kr.; ajda 6 gld. 80 kr.; — pros 5 gld. 85 kr.; — kuzuza 6 gld. — kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 57 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. — kr.; masla kilogram — gl. 94 kr.; — mast — gld. 85 kr.; — špeh trišen — gld. 74 kr.; — špeh povejen — gld. 78 kr.; jajce po 2 kr.; — mleka liter 7 kr.; govednine kilogram 54 kr.; — teletnine 56 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 78 kr.; — slame 1 gld. 51 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gld. 80 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 18. avgusta.

(javno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	63 gld. 20 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66 " 70 "
Zlata renta	74 " 75 "
1860 drž. posojilo	112 " — "
Akcije narodne banke	821 " — "
Kreditne akcije	178 " 25 "
London	121 " 25 "
Napol.	9 " 70 1/2 "
C. a. cekini	5 " 74 "
Srebro	105 " 70 "
Državne marke	59 " 55 "

Javna zahvala.

Podpisani se v svojem in svoje družine imenu srčno zahvaljuje gospodični Adalbertini Ber-not-ovi davkarjevi iz Postojne, za obili trud, ki ga je imela z ostarelim (42 letnim) iz z mnogimi drugimi skrbmi obloženim, podučevaje ga v vseh poslih opravih s toliko marljivostjo, da je bil 6. tekočega meseca naredil predpisani izpit z jako ugodnim uspehom. — Ker je vsled tega uže dobil dobro službo na pošti v Permanih, tako ne more si kaj, da tej svojej dobrotnici za njeno blago požrtvovalnost najprej zahvalo izreka.

Mili Bože poplačaj blagej gospodični po zaslu-ženji vse, kar je dobrega podpisane in njegovi družini storila.

V Permanih, dne 11. avgusta 1877.

Mati Hrabar.

(214—3)

poštni ekspeditor na Permanih
in posestnik v Jelšanah.

Prodaja posestva.

V živem, obljudenem trgu

Mengišu.

okraj Kamnik na Kranjskem, se gospodarsko po-sestvo s poslopji za stanovanje in gospodarstvo, 7 oralov njiv, 3 1/2 orala travnikov in vrtov iz proste roke prodaja.

Natančneje poroča gospod **J. Dobrin**, Ljubljana, gledališke ulice št. 45. (215—2)

Amalija Tušekova,

vдова c. k. gimnazijskega profesorja v Ljubljani, na Bregu h. št. 8 (nova), jemlje za prihodnje leto učence v stanovanje in na hrano.

Učenci morejo rabiti tudi glasovir. (211—3)

C. kr. priv.

Water-closeti

fabrike Epstein & Comp. na Dunaji.

Nova konstrukcija, vse sedanje presegajoča.

Popolnem brez vlaka in smradu.

Postavi jih vsakdo prav lahko, in se na vsak dosedanji kraj brez ovir lahko postavijo. Closeti dajo ta izredni dobiček, da se njih spodnji del (iztočna cev) naj bode ustje žeb, kjer hoče, lahko na vsako stran zasuje in se štirjaska globoka skleda — lahko ob enem praktično porabi kot lijak ali pa pisoir.

Edina zaloga za Kranjsko

pri

Jos. Stadlerju,

kleparju v Ljubljani,

črevljarska ulica št. 4 nova, zraven modne trgovine

A. J. Fischerja, poleg Hradskega mostu,

kjer se tudi vsa kleparska stavbena in galan-terijska dela, kakor tudi krivanje streh in zvonikov po najnovejših sistemih in s po-roštvom solidno in prav ceno vrše. (218—1)

Ravnokar je v „Narodnej tiskarni“ v Ljubljani izšlo in se dobiva:

VIII. zvezek „Listki“:

Pomladanski valovi.

Roman, spisal I. Turgenev, poslovenil dr. M. Samec. 8° 17 pol. Cena 60 kr.

Knjiga, **60 natisov** doživela, vendar ne po-ki je potrebuje nikakega pripo-ročanja, to je pač najboljši dokaz, kako je dobra. Za bolnike, ki se hočejo le izvrstnega zdravljenja za pridobitje svojega zdravja posluževati, je taka knjiga dvojne vrednosti in jamči zato, da se ne misli z novimi zdravili na njegovem telesu eksperimentirati, kakor se to večkrat zgodi. — Od imenitne, 500 strani velike knjige: „Dr. Airy's Naturheilmethode“ je izšel uže 60. natis. Tisec in tiseč se ima zahvaliti za svoje zdravje načinu zdravljenja, ki je v tej knjigi popisan; o tem pri-čajo mnogobrojna, zraven tiskana spričevala. Nihče naj dakle ne zamudi, kupiti si to izvrstno, popularno-medicinsko delo, ki stane 60 kr. a. v., prav kmalu v bližnji knjigarni, ali pa naj si jo proti vposlanju 12 pism. mark po 5 kr. dá po-slati od Richter's Verlags-Anstalt in Leipzig, ka-tera poprej, ako se to zahteva, pošlje 100 strani dolg iztisek iz nje franko, v pregled. (330—19)

Prsni katar

se urno odpravi.

Najnovejša

javna zahvalnica

z Dunaja, 2. marca 1877 od gospoda Karla Bergmüllerja, inženerja, IX., Liechtensteinstrasse 27.

C. kr. fabrike sladnih preparatov, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

Vaše blagorodje!

Prehladil sem se in dobil prsni katar, da sem bil primoran, v Vaših preparatih pomoči iskati. Kupil sem si dva flaši zdravstvene pive iz sladnega izlečka in sem ga rabil po navodu. **Katar je bil uže pri prvi flaši skoraj odstranjen, in zato smem Vaše prave Hoffove sladne preparate vsakemu zares najtop-lejše priporočati, kajti ne dajo se zlatom plačati, ker tako naglo in ugodno zdravijo.** Prosim, da te moje erste v blagor človeštva po časnih na-znanite. Denes prosim, da mi pošljete paket prsni bonbonov iz sladnega ekstrakta.

Spoštovanjem

Karl Bergmüller, inženjer,

Dunaj IX., Liechtensteinstrasse Nr. 27.

Pravi Hoffovi sladni bonboni so v modrem papirju. (187—6)

V Ljubljani pri **Gabr. Piccoli**, lekarna pri „angelju varhu“ na dunajski cesti.